

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/37/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202157
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8218202157.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. v právnej veci žalobkyne Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v F., na ul. L. č. XX, právne zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom so sídlom vo Svidníku, na ul. Karpatskej č. 804/10, proti žalovanému Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, na ul. Tomášikovej č. 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpenému Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom v Košiciach, na ul. Bočnej č. 10, IČO: 36 863 017, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.458,22 eur s príslušenstvom a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 02.08.2023 č.k. 1Csp 94/2018-442, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a žalovaný nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie so výške 1.458,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 07.07.2020 do zaplataenia. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k uplatnenému nároku o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a vo vzťahu k uplatnenému nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 10.02.2022 č.k. 1Csp 94/2018-276 boli za neprijateľné určené zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 09.02.2010 vzťahujúce sa na spracovateľský poplatok 89,59 eur uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru a na poplatok za správu úveru 1,99 eur mesačne odo dňa uzatvorenia zmluvy. V prevyšujúcej časti týkajúcej sa bezdôvodného obohatenia bola žaloba zamietnutá. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 30.06.2022 č.k. 8CoCsp 17/2022-337 potvrdil rozsudok vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a v prevyšujúcej časti rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. V danom prípade medzi žalobkyňou a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 09.02.2010. Medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť vzniku zmluvného vzťahu uzavretím zmluvy o splátkovom úvere a sporným ostalo, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné dojednania a či úver zmluvy je bezúročný a bez poplatkov a či vznikol žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

4. Čo sa týka spracovateľského poplatku a poplatku za správu úveru, v tejto časti už bola vec právoplatne ukončená a teda predmetom konania zostal iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Žalobkyni, ako to vyplýva z predložených listinných dôkazov, bola reálne poskytnutá suma 4.110,41 eur (4.200 eur - 89,59 eur). Suma spracovateľského poplatku 89,59 eur jej nebola daná do dispozície ako suma reálne poskytnutá na úver, ale bola hneď stiahnutá na úhradu poplatku. Až suma 4.110,41 eur bola poskytnutá do dispozície dlžníka. Navyše, spracovateľský poplatok bol vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo má reálny dopad aj na samotnú výšku poskytnutého úveru.

6. S poukazom na uvedené nebolo možné akceptovať celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ podľa ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. zaplatiť, keďže je v zmluve nesprávne uvedená. Vychádzajúc z údajov uvedených v zmluve je výška nákladov 2.296,85 eur a nie suma uvedená v zmluve 2.207,67 eur.

7. V úverovej zmluve je nesprávne uvedený aj údaj o celkovej výške poskytnutého úveru (§ 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z.), keďže za plnenie úveru sa považuje aj zaplatenie spracovateľského poplatku, ktorý bol súdom vyhodnotený ako neprijateľný. Suma 89,59 eur nebola žalobkyni reálne poskytnutá, keďže bola automaticky započítaná na daný poplatok.

8. Absencia týchto náležitostí zmluvy má za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. Z toho vyplýva, že žalovaný mal právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda plnenia poskytnutého do sumy 4.110,41 eur.

9. Žalobkyňa si plnila svoje povinnosti z úverovej zmluvy, a to splácať splátky úveru, podľa jej tvrdení a predloženého výpisu z účtu vystaveného žalovaným do výšky 5.479,04 eur. Po pripočítaní plnenia na spracovateľský poplatok vo výške 89,59 eur, spolu plnenie zo strany žalobkyne dosiahlo sumu 5.568,63 eur. Rozdiel tak predstavuje čiastku 1.458,22 eur (5.568,63 eur - 4.110,41 eur). Žalovaný tieto plnenia prijímal bez toho, aby sa správal ako dodávateľ, ktorý sa správa vo vzťahu korektne a nedbal na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňa ako bežný spotrebiteľ nemusela mať a ani nemala, keď plnila dlh, pochybnosti o zmluve a jej neprijateľných dojednaniach a mohla sa reálne spoľahnúť na veriteľa, že zmluva je platne uzavretá v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami a že je nutné plniť z nej vyplývajúce povinnosti. V zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. však žalobkyňa má plniť len to, čo jej bolo reálne poskytnuté zo strany veriteľa, teda sumu 4.110,41 eur. Plnenie navyše tak predstavovalo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie a teda majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

10. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol žalobkyňou odôvodnený s poukazom na ust. § 451 Občianskeho zákonníka a skutkovo vymedzený ako rozdiel sumy zaplatenej žalobkyňou na úver a sumy reálne poskytnutého úveru žalovaným. Teda nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že žalobkyňa neuniesla bremeno tvrdenia. Rovnako, čo sa týka argumentácie žalobkyne v spore, či navrhovanej zmeny žaloby, ktorá bola pripustená, súd poukázal na ust. § 296 C.s.p. a teda, že toto právo má spotrebiteľ až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

11. Čo sa týka vyžiadaného výpisu z účtu od žalovaného, súd mohol postupovať podľa ust. § 295 C.s.p., nakoľko mal zato, že ide o dôkaz, ktorý bol nevyhnutný na rozhodnutie vo veci a to za účelom posúdenia veci súdom, čo do overenia tak tvrdení žalovaného, ako aj tvrdení žalobkyne v rámci jej skutkových tvrdení. Navyše tento dôkaz žalobkyňa navrhla vykonať.

12. S ohľadom na uvedené bolo žalobe vyhovené aj v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia do výšky 1.458,22 eur a žalovanému uložená povinnosť toto bezdôvodné obohatenie žalobkyni vydať spolu s úrokom z omeškania v zákonnej výške počnúc dňom 07.07.2020 do zaplatenia.

13. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 262 C.s.p.

14. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobný návrh na zaplatenie bezdôvodného obohatenia bol zamietnutý a žiadnej strane nepriznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Ako dôvod uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej

miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. konanie malo inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Vyslovené právne závery sú úplne svojvoľné a popierajúce obsah relevantných právnych noriem, ktoré bol súd prvej inštancie povinný aplikovať na prejednanú vec. Rovnako kľúčové skutkové zistenia nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, ani v inom právom aprobovanom procesnom postupe.

16. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Z povahy veci, ako aj z obsahu konkrétneho úverového právneho vzťahu, keď uzavretie zmluvy predchádzalo poskytnutiu úveru, pritom nepochybne vyplýva, že údaj o celkovej výške úveru má vyjadrovať, aká suma má byť poskytnutá dlžníkovi. Ak zmluva o splátkovom úvere zo dňa 09.02.2010 vo svojom úvodnom ustanovení uviedla výšku úveru 4.200 eur, malo byť najprv spoľahlivo zistené, aká suma bola vlastne poukázaná v prospech bankového účtu určeného na poskytnutie úveru. V priebehu celého konania však nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval aká suma bola pripísaná v prospech bankového účtu dlžníka. Žalobkyňa nepredložila výpis z predmetného bežného účtu, ani neoznačila žiadnu objektívnu prekážku, ktorá by jej v splnení tejto dôkaznej povinnosti bránila. Rovnako takýto dôkaz neobstaral ani súd z vlastnej iniciatívy, napriek tomu, že disponoval právomocou vykonať aj spotrebiteľom nenavrhnutý dôkaz.

17. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 10.11.2022 sp. zn. III. ÚS 612/2022 sa explicitne zapodieval otázkou poskytnutia úveru. V rozhodnutí reagoval na skutkovú situáciu, ktorá bola v rozhodujúcich ohľadoch zhodná so skutkovými okolnosťami aktuálne prejednávanej veci a dospel k právnenému posúdeniu presne opačnému ako súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Zlyhanie súdu prvej inštancie takto pôsobí v dvoch rovinách, nielen ako úplne zjavne nesprávne právne posúdenie veci, ale aj ako rezignácia na akúkoľvek konfrontáciu vyslovených záverov s rozhodovacou praxou jednej z najvyšších súdnych autorít, a to dokonca presne v tých skutkových a právnych otázkach, od ktorých malo závisieť aj rozhodnutie vo veci samej.

18. Žalovaný najmä vo vyjadrení zo dňa 04.01.2022 prezentoval veľmi presnú a komplexnú sporovú obranu, navyše so zvýraznením špecifických okolností veci, prečo nijako nemôže obstať názor o nesprávnosti zmluvného údaja o výške úveru v súvislosti s okolnosťami zaplatenia spracovateľského poplatku. V odôvodnení rozsudku sa nenachádza doslova nič, čím by súd prvej inštancie reagoval na tieto argumenty a námietky. Takýto prístup je vo všetkých možných ohľadoch v neprekonateľnom konflikte s povinnosťou súdu vyrovnať sa s argumentmi sporovej strany a to tak, že sa s nimi buď stotožní alebo ich vyvráti. Absencia dostatočne vyčerpávajúcej odpovede, ktorá musí vyjadrovať konfrontačné stanovisko vyvracajúce zásadné tvrdenia neúspešnej strany, má vždy za následok porušenie povinnosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia.

19. Pokiaľ ide o ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, zákon č. 258/2001 Z.z. v rozhodnom období v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere dňa 09.02.2010 neupravoval ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere údaj o celkovej čiastke a už vôbec neumožňoval jeho prípadnú absenciu alebo nesprávnosť sankcionovať stratou nároku na úroky a poplatky z úverového záväzku. Tento inštitút bol do právneho poriadku zavedený až zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, konkrétne jeho ustanoveniami § 2 písm. h) a § 9 ods. 2 písm. j) s účinnosťou odo dňa 11.06.2010.

20. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

21. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych

zisteníach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

22. Pokiaľ ide o námietky žalovaného o porušení jeho práv na spravodlivé súdne konanie, s týmito nie je možné sa stotožniť.

23. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom odmietnutia spravodlivosti.

24. Na rokovaní Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré sa uskutočnilo 03. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p.“.

25. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, je potrebné považovať za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu neďáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napr. vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém, prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok justičný omyl.

26. Je nevyhnutné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

27. Odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

28. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, prebral a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Pod procesným postupom sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednaní veci znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

29. Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy a v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú dôkaznú zákonnú silu (článok 15 Základných princíпов Civilného sporového poriadku). Rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 C.s.p.) a nie strán sporu.

30. Okrem základných princípov je hodnotenie dôkazov upravené v ust. § 191 C.s.p. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

31. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

32. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany sporu. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočnosti významných z hľadiska hmotného práva.

33. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 09.02.2010 zmluvu o splátkovom úvere v súlade s ustanoveniami v tom čase účinného zákona č. 258/2001 Z.z. Tento právny predpis v ust. § 4 upravoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. S neuvedením niektorých spája sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

34. V prípade žalobkyne z úveru vo výške 4.200 eur suma 89,59 eur predstavujúca spracovateľský poplatok mala byť uhradená pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru. Je teda nepochybné, že žalovaný do spotrebiteľského úveru zahrnul i spracovateľský poplatok. Súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je spracovateľský poplatok, pretože uvedený poplatok treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Už samotný zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 2 písm. a) a písm. c) rozlišoval medzi spotrebiteľským úverom a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumeli všetky náklady, vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Ak žalovaný do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj spracovateľský poplatok, ktorý okrem iného bol v tomto konaní určený za neprijateľnú zmluvnú podmienku, išlo o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú prax a súčasne ju zakazuje. Žalobkyni bol teda poskytnutý úver v skutočnosti nie vo výške 4.200 eur, ale vo výške 4.110,41 eur.

35. Ak zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 4 ods. 2 písm. e) vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, je nepochybné, že celková výška úveru musela byť uvedená správne. S absenciou tejto náležitosti ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spájalo sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

36. Nesprávne uvedená výška spotrebiteľského úveru má nepochybne vplyv aj na ďalšiu náležitosť zmluvy o úvere, vyplývajúcu z ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorou je ročná percentuálna miera nákladov. Ročnou percentuálnou mierou

nákladov v súlade s ust. § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, sa rozumela sadzba, ktorá sa aplikovala na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak žalovaný pri výpočte RPMN do celkovej výšky úveru zahrnul aj spracovateľský poplatok, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od výšky úveru. S neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov, za čo je potrebné považovať aj jej neuvedenie v správnej výške, je spojená sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

37. Zásadné stanovisko vo vzťahu k otázke, čo tvorí celkovú výšku spotrebiteľského úveru, vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku zo dňa 30.06.2022 sp. zn. 9Cdo 287/2021 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 4/2022 pod č. 49. Podľa tohto rozhodnutia, celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru.

38. Aj keď vyššie uvedené rozhodnutie sa týkalo zákona č. 129/2010 Z.z. je nepochybné, že je aplikovateľné taktiež na zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

39. Za nedôvodné je potrebné považovať námietky žalovaného, podľa ktorých záver o reálne poskytnutej sume žalobkyni vo výške 4.110,41 eur, je úplne svojvoľný a bez akejkoľvek opory vo vykonaných dôkazoch. Prvoinštančný súd uznesením zo dňa 11.12.2019 č.k. 1Csp 94/2018-112 uložil žalovanému povinnosť predložiť listinné dôkazy, z ktorých bude zrejماً platobná história úveru poskytnutého zo zmluvy o úvere zo dňa 09.02.2010. Na splnenie tejto povinnosti bol žalovaný urgovaný podaním zo dňa 14.05.2020. Následne žalovaný spolu s vyjadrením zo dňa 30.06.2020 zaslal prvoinštančnému súdu i výpisy z úverového účtu (č.l. 151 až 161 spisu).

40. Podľa Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09.02.2010 úver vo výške 4.200 eur mal byť poskytnutý jednorazovo bezhotovostne a to na účet dlžníka XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX. Prvou platbou zrealizovanou na tento účet dňa 09.02.2010 je platba označená ako čerpanie úveru bezhotovostne vo výške 4.110,41 eur. Uvedené je len dôkazom toho, že žalobkyni na účet uvádzaný v zmluve o splátkovom úvere bola poskytnutá iba suma 4.110,41 eur a nie suma 4.200 eur. Žalobkyňa tak bez akýchkoľvek pochybností sumu 89,59 eur predstavujúcu spracovateľský poplatok a uhradenú ihneď pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úverov ani k dispozícii nemala.

41. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

42. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni žiadne trovy nevznikli. Žalovaný ako neúspešný účastník právo na ich náhradu nemá.

43. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).